

Fiskastovrnarnir

NÓGV verður tosað um sparringar og skerjingar, um lønarniðurskurd og meirvirðisgjald fyri bert at taka nøkur av teimum álvarsamálum, sum verða havd á lofti í hesum døgum. Merkiliga lítið - fyri ikki at siga einki - verður tosað um grundarlagið undir øllum samfelagnum, nevniliga fiskastovrnarnar.

Tað, sum sagt verður, er oftani ikki annað enn, at menn staðfesta, at nógv minni er fiskað, men at útlit helst eru til, at tað fer at ganga betri komandi ár, m.a. tí at nógv æti er í sjónum. Hvønn veg tað ber við fiskastovnunum, um vit halda fram við verandi fiskiflota, verður lítið tosað um. Heldur ikki verður tosað nógv um, hvat fer at henda, um fiskiskapurin komandi ár fer at minka uppaftr meira. Tað vísir seg, at bæði politikarar og eisini vinnan sjálf umboðandi bæði skip, virki, manningar og flakafólk ikki lata ikki við seg koma í nóg stóran mun og taka ikki støðuna hjá sjálvum fiskastovnunum í nóg stórum álvara - tvs. taka avleiðingarnar av verandi støðu og m.a. minka um flotan.

Að er avgerandi neyðugt, at innan og politikararnir leggja ortini á borðið og gera sær og Føroya fólk greitt, hvussu støðan er og svara spurninginum: hvat hendir, um verandi veiðutrýst heldur fram og um fiskastovrnarnir ikki koma fyri seg aftur og vit framhaldandi fáa ringar árgangir. Hetta er eins tíðandi at viðgera sum at fáa inntøkur og útreiðslur at javnviga á figgjarlógini. Tí geva vit ikki spurninginum um framtíðar støðuna hjá okkara fiskastovnum stórri ans, so kann alt annað vera tað sama.

VIT eru øll noydd til at taka í egnan barm og ásanna, at vit hava ikki dugað at húsast nóg væl við okkara fiskastovnum.

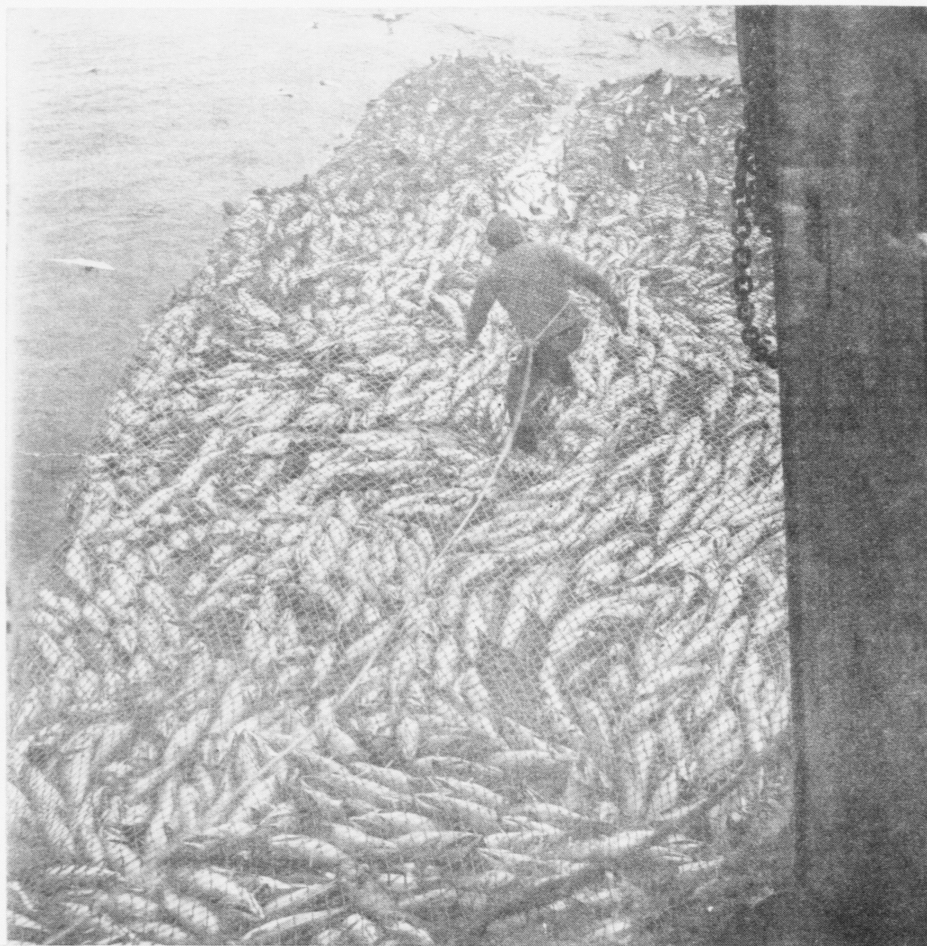
Eitt er tað, at vit ikki hava dugað at húsast við peningarikilgheitini í samfelagnum og í okkara grannalondum árin herfyri, men hetta ikki at duga at umsita sjálvstjórnarlagið - fiskastovrnarnar - er ein so nógv álvarsligari spurningur, at hann átti at staðið fremst í tí almenna orðaskiftinum bæði á tingi, í Tinganesi og í fjølmiðlunum.

VIT kunnu tí bert vóna, at tingið, tá tað fer at viðgera endurskoðaðu figgjarlógina fyri 1993 fer at taka spurningin um fiskastovrnarnar fram í fyrstu røð og viðgera hann í tí álvara, sum hann krevur í dag. Eitt er at leggja viðurskiftini so til rættis, at avleiðingarnar

ikki verða ov harðar fyri verandi ættarlið, men annað er at leggja so til rættis, at vit forða fyri ikki at taka sjálvstjórnarlagið undan komandi ættarliðum, sum skulu liva á hesum klettum.

Tey eru helst mong, sum taka undir við teimum, sum í dag siga, at okkara politikarar og fyri tað alt Føroya fólk, hevur ikki lurtað nóg væl eftir ráðunum frá Ráðgevandi Nevndini. Og nú fiskastovrnarnir eru nærur heilt niðurfiskaðir eru tað helst eisini mong, sum viðganga, at vit hava heldur ikki lurtað nóg væl eftir okkara ráðgevandi fiskifrøðingum.

Tað sær tí ikki mætari út enn, at ein høvudsorsøkin til verandi kreppu er tann, at umframt at vit ikki hava dugað nóg væl at leggja arbeiði og politik til rættis, so hava vit ikki dugað ella ikki viljað lurtað eftir ráðunum frá teimum serkønu ávikavíst á tí búskaparliga økinum og á fiskivinnuøkinum. Tað er rímuligt og rætt at vísa til gongdina í øðrum londum, tá sagt verður, at øll orsøkin til búskaparligu trupulleikarnar liggur ikki bert heima, men tá talan er um okkara egna fiskastovnar, tá eru tað eina og aleina vit, sum hava umsitid og troytt teir.

Sosialurin - fimm ferðir um vikuna!